

МИХАИЛ ЛЕРМОНТОВ

АЗ ВЪРВЯ В ПЪТЕКАТА

САМОТЕН...

Превод от руски: Мария Шандуркова, 2013

chitanka.info

*Аз вървя в пътеката самотен;
белокамен път в мъгла блести;
нощ пустинна се заслушва в Бога
и звездата на звезда шепти.*

*В небесата — чудно и спокойно!
Спи земята в ореола син!
Що ми е тъй трудно и тъй болно?
Чакам ли? Жалея може би?*

*От живота си не чакам нищо
и не жаля миналото аз;
свободата и покоя искам!
Да забравя всичко и заспя!*

*Ала не в съня на гроба хладен...
Бих желал навеки да заспя,
тъй, че в мен да дремят сили млади,
да въздиша тихичко гръдта;*

*всяка нощ и всеки ден да милва
моя слух любовния рефрен,
а над мене да шуми неспирно
тъмен дъб, приведен и зелен.*

1841

Превод: 29.01.2013 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.